

משנכנס כסלו מרבין בשמחה, ואין כשמחת המשקה וההעריני"ג לעילוי הנשמה

נכנס כסלו מרבין בשמחה, ואין כשמחת המשקה וההעריני"ג לעילוי הנשמה

מאת עמוס קינן

השנים מן האחר, ולאחריו ההעריני"ג עם הפצל הפצל הזה, וטוב לקנח קנח היטב בספיר"ט, כדי לאמץ ברכים כושלות. ואז יבוא הודק"ע כי ברוב עם הדרת מלך ואחריו הפצל וההעריני"ג לא בא כבושם הזה, ועל זאת יש להזהר מאד ולהקפיד להרבות לאחר בספיר"ט, מחשש איספה ואיפה.

בשעה אשר כזאת טוב לנפש אשר יצא הגוף בריקוד. והריקוד הוא כעופר איילים מקפץ על השולחנות, מדלג על הגביעים והכוסות והבקוקים ואין הכוס נשבר, וטעם הריקוד הוא שיעשה בניגון של חדוה ודבקות, כי מכה הדבקות אין הכוס נשבר ואין הבקוק נשפך. ויש הנוהגים לשלב ידים או לנופף במקל בנריות גדולה, כי במקלך

כולם אנשי חיל חבל, מסובין יחד בצריף הגדול, מיטיבים ליבם ביי"ש והעריני"ג לתנות שכחי בעל התניא, על הנס הגדול שנעשה לו בהותר אסוריו למען ישא דברו אל כל בית ישראל. ומהם צעירים רכים שגולדו במאסקו"א ובלע"י ניגרא"ד, אשר למען שים כסות פנים מפני הקומוניסטי"ען ימ"ש חישובו להם כלי שיר ויכו בתוף ובכינור ובחליל בתזמורת הקומוסומול, וינהגו ברכב הברזל אשר סוסים לו אין ברחבי סיביר ארץ הפלאות, ואין קץ לפלאות.

וזה דרכם בשירה אשר ישבו ויד איש אל כתף רעהו ליד השולחן, והעינים עצומות בכונה עמוקה וביד בקול גדול יכו בשולחן עד אשר ינועו הסיפים והיי"ש נשפך כמים וכל העם רואים את הקולות. ושם איש אחד נורא הוד נאפד גבורת שפתיים, הלא הוא ר' זלמן שז"ר נ"י אשר מדי שנה חוק הוא יקום ונטש את ארמונו אשר חצב לו ובא להיות כאחד העם, ועל זאת אל השתוממו אחי ואל תניעו ראש כי סוד נורא הוא. וזה האיש זלמן את משלו ישא על העצים ועל האבנים ועל חיות השרה וכל רמש הרומש בארץ וכל עוף הפורח וכדברו פניו פני להבים ועיניו רשפי אש ודבריו דברים כמתלהמים, בוקה ומבוקה ומבלקה, ואף על זאת אל תתמהו כי הוא מאיות הזמן.

★ ★ ★

כמו שנאמר בתניא

רוב גבורות חב"ד לא נספר כי הוא מן המפורסמות שאינם צריכים ראייה, ואיש בער לא ידע, וכבר נכתב בכתבי העתים וביחוד בהשקפות המשומם העולם הזה ימ"ש. רק זאת נגיד כי חב"ד נצר היא לשרש החסידות יסדה וכוננה הבעש"ט נבג"מ על אדני הזוהר הק' להיות אחב"י עובדים את השם בדבקות ובהתעוררות גדולה ובשמחה עצומה, כי השמחה היא בבחינת הרוח שמדבק את העצמות אחת לאחת, והתפככד"מ.

השאת בעונותינו לא נקצו אל השמחה יקירי קרתא כגון שלונסקי יוסקוביץ וכל כ"ו. והיה החסרון חסרון והמעוות מעוות, אלא שעמדה לנו זכותו יגן עלינו ומילא בתפארת בחורים מקום הדרת זכנים ובעשב השדה מקום כוכבי מרום, כמארז"ל אין לך כל עשב מלמטה שאין לו מזל וקר. ואלה האנשים אנשי שפירי אנשים טובים הם ויקרים, לא תמוש בת שחוק משפתותיהם והצער רחוק מהם. זאת קומתם דמתה לתמר וקולם נאה ופרקם ערב והם מכניסי אורחים כאברהם אבינו ע"ה וכאשר ישמחו שורה השמחה על כל סביבם ומתדבקת בכח הרוח, כי היא שמחת התורה, שמגרשת את היצר. וכבר נאמר בתניא ס"א כ"ו בענין השמחה" כי כמו שנצחון לצנח דבר גשמי, כגון שני אנשים המתאבקים זה עם זה, ולהפיל זה את זה. הנה אם האחד הוא בעצלות ובכבוד, ינוצח בקל ויפול, גם אם הוא גבור יותר מחבירו. ככה ממש בנצחון היצר, אי אפשר לנצחו בעצלות ובכבוד, הנה משכות מעצבות וטמטום הלב כאבן, כ"א בזריות הנמשכת משמחה ופתיחת הלב, ושהרתו מכל נדוד, דאגה ועצב בעולם. ויי"ש בכל עצב יהיה מותר פי שיהיה איוה יתרון ומעלה מזהו הנה, אדרבא, מלשון זה משמע שהעצב מצד עצמו אין בו מעלה רק שיגיע ויבא ממנו איוה יתרון והיינו השמחה האמתית בה' אלהיו הבאה אחר העצב האמיתי לעתים מזומנים על עונותיו במר נפשו ולב נשבר שעי"י זה נשברת רוח הטומאה כדי ללמוד בשמחה אמיתית בה', הבאה אחר העצב. שיש לשמחה זו יתרון כיתרון האור הבא מן החושך דוקא כמ"ש בזוהר על פסוק וראיתי שיש יתרון לחכמה מן הסכלות כיתרון האור כ"ו....

★ ★ ★

ולשמעו ינעם

זו פדר השמחה בלילה ההוא. שותין כוס חודק"ע ומקנחים בהעריני"ג ועיניו העריני"ג הוא ענין מופלא ולכהל"ע. ולאחר ההעריני"ג שותין כוסית ספיר"ט לאמר לדבק ט"ל. ולאחר הספיר"ט יבוא הודק"ע, כי טובים

ב' יום ג', ס' יוצא ש' ח"ק למי"ד ביי"ת, בראבנא העיר, כתב המגיד דוב בער ממעוררש אל בנו לאמר: "אתמול בלילה אחר הצות נגלה אלי כ"ק מורי ורבי האלקי הבעש"ט נבג"מ ואמר לי בזה"ל"ק תדע בני בעריני"י שבכרמך אשר נטעת יש גפן אחד אשר זה מאות שנים לא נטע גפן כזה בישראל והוא עוֹדנו צעיר בימים וזכה לגילוי אלי' ו"ל זה ב' פעמים לא בחלום רק במראה פא"ם ע"כ תדע את אשר לפניך איך להתנהג אתו עמו וד"ל ונרתעתו ושאלתי את מורי נ"ע מה שמו וענה לי שמו שניאור זלמן ונחרתי מבי' טעמים א' מפני שהעלים ממני תלמידי הק' מ' זלמינא נ"י הדבר, ובי' שקודם ארבעים שנה לזה לא זכה שום ב"י זולת ר' וה' אישים אלוקיים ואח"כ נשלם רבי הק' נבג"מ מעיניו אשר ע"כ בני מחמדי אני אומר אשרי חלקי ואשרי חלקך אשר בחרתי לאח לך וד"ל ראוי שתזהר בו כבוד גדול ומעתה כל אשר יאמר לך תעשה...."

ועוד כתב לו: "את אשר יאמר לך תלמידי ה"רב הק' מ. זלמינא י"ג תשמע בקולו כי כל ה"גיה ה"יוצא מפיו ה"וא ברוח ה"קודש..."

★ ★ ★

תזמורת הקאמפאמ"ד

ש' על בן ביום י"ט כסלו ס' וישלח השתא גמרנו אומר חבר אנשים מהם המצויינים בירא' ומהם אשר אור הזרוע טרם נגה עליהם, לצאת כאיש אחד כולם בהתרוממות הרוח אל כפר חב"ד הוא כפר שפירי, לשמוח עם השמחים שני שמה בחור וגוי, ויבוא על הברכה האברך המצויין בכל המעלות איש תמדות אשלא רברבא החסיד המפורסם איש חי רב פעלים מקבצאל מוהר"ר, שבשמו לא נזכיר, הממלא באהבה מצות שושבין וידו רב לו לארח אושפיזין וזכות קפיצת הדרך שעלתה בידו יגן עלינו, וזכה בעגלא ובזמן קריב לשמוע וגוי.

ושים בכפר שפירי כמו ק"כ משפחות, כולם חסידים מצויינים אנשי מעשה, רוממות ה' בגרונם וימנם הלמות עצמלים. כולם אנשי רוסטי"ע אשר נמלטו מחמת המצוק באותות ובמופתים ובמורא גדול ועוד ידובר בזאת אי"ה,

ובתרמילך וגוי, ואז ישירו בני ישראל את השיר הגדול, שיר חב"ד בלשון רוסטי"ע ואנו נעתיקנו לעברית כדי המליצה הטובה עלינו, והוא כהאי לישנא: "אין אתמול, אין היום, אין מחר, אך יש חודק"ע, על כן שחו חודק"ע בחורים. ושיר זה אין להבין כפשוטו, כי אתמול, היום ומחר הם בבחינת העולם הזה שכחוהו כקליפת השום.

וכאן אנו עוזבים לשעה את הכפר שפירי ועוברים ל"שיבת תומכי תמימים" שליד תחנת הרכבת של לוד. שם יושבים בשבת תחכמוני תלמידי הישיבה הצעירים, גדי הצאן, סביב לשולחנות ערוכים בלבן. כאן שפוכה אוירת התורה על כל פנים, וגם הספרים אשר בקירות כאילו שפחים בשמחת היום. ראש הישיבה, ר' שלמה חיים נ"י, נושא דברו, וקולו לא כקול הרעם בגלגל ולא כקול הסופה, אלא כקול דומה דקה ומי השילוח ההולכים לאט, ואף על פי כן הדור הוא. וגם מי שאינו מבעלי אמונה ישמח לראות אלה החיים באמונתם ושמחים בה.

כמה דיברו חכמי העתים על משבר האמונה, בלע"ז, כמה מלים הכבירו וכמה דיו שפכו על כך, ואין היודע כי גם בשמחה הפשוטה חיים עד עולם. וכאן ניטוש את שפת המליצה כי הלשון עמוסה מרוב היין, ונסיים במלים פשוטות לאמר: הרי גם המוקיר את שולחנו צדיק הוא. ועל כך כבר נאמר, כי בימים שבית המקדש קיים אדם חוטא מזבח מכפר, ומיום שחרב בית המקדש אדם חוטא שולחנו מכפר. כי מי שאוהב את החיים אינו מסוגל להיות קנאי. והנאה תמה מהחיים כמו שנתנו לנו, מעלה את ערך האדם.

תושלכ"ע, וברוך הנותן תשועה ליעקב, ולהשמוע ינעם. אלח"ל.

ש"ת (ט"ו). נהר מצריים, בניגוד לנחל מצריים, הוא הגילוס. בהתאם להגיון המשפטי, לא יכול היה אלוהים לבטל בתקופה מאוחרת יותר את ההסכם היסודי שנכרת בינו לבין אבותיו בן תרת. האסון הוא רק כי בארגון האומות המאוחדות אין נציגות מוסמכת של מלכות השמיים, שתוכל לייצג את תביעות הגיאוגרפיה רפלה הקושה לעומת תביעות חילוניות יר, תר, שקבעו השבוע את גורל חצי האי — מחוץ לגבול ישראל.

סיפק אותה יהודה אליצור, במכתב למערכת אותו עתון, בו הוסבר בבירור הבסיס החרי קי אשר על פיו יכולה ישראל לתבוע לעצ"מה את הבעלות על חצי האי. כאשר ביקש משה בן צעמרם הסברים מפורטים יותר מן הקודש ברוך הוא על גבולות הארץ היעודה, היתה התשובה (במדבר, ל"ד) בורה ומופרכת. "אתם באים אל הארץ כנעני, וזאת הארץ נתת לכם בנחלה... ונסב הגבול מעצמון נחלה מצריים, והיו חונצותיו הימה... גבול זה, שנקבע גם

ישראל. על כך הגיב אבינועם חיימי, כתבו השחרחר ונמוך הקומה של הארץ לארכיאי"א לוגיה, בהכחשה נמרצת: "לא כבשו (את חצי האי סיני) לא צבאות מלכות יהודה בימי בית ראשון, ולא חילות החשמונאים בימי בית שני. הוא נמצא אף מחוץ לגבולות ה"א אידיאליים — מנחל מצריים ועד הנהר ה" גדול, נהר סרת".

נציג מלכות השמיים. טענה זו לא יכלה להישאר לאורך ימים ללא תשובה.